



## **Egy roma nő vágya az otthon iránt** **Ábri Izabella interjúja Szabrinával**

*Milyen volt a gyerekkorod?*

Nagyon jó gyerekkorom volt, szülői törődést megkaptam, hála Istennek mindent, amit csak a szüleim meg tudtak adni. Apukám nagyon szigorú volt hozzánk, és neki sokat köszönhetek. De sajnos az iskolát nem tudtam befejezni, mert terhes lettem.

*Milyen volt a telepen lakni?*

10 éves koromban kerültünk a cigánytelepre a szüleimmel és a testvéreimmel. Korábban a Béke utcában laktunk.

*És miért költöztetek el onnan?*

Azért, mert szocpolos házakat építettek, és azért kerültünk a cigánytelepre.

*És szerettél ott lakni a Béke úton?*

Nagyon szerettem ott lakni, nagyon sok emlék fűződik hozzá.

*Milyen volt neked az anyósodhoz költözni anyukád házából?*

Nehezen tudtam elszakadni a családomtól, mert nagyon sok szeretetet kaptam otthonról.

*Mire vágytál a legjobban, mikor a telepen laktál?*

Elsősorban szerettem volna, ha az iskolát végig tudtam volna csinálni. De nem bánom, mert Isten megáldott engem szép családdal, és a gyermekeim a legfontosabbak az életemben. Azt is nagyon szerettem volna, ha lett volna egy külön házunk, mert anyósom házában nagyon sokan éltünk együtt. De bíztam Istenben, hogy ez megadatik nekem. Nagyon sokat imádkoztam, hogy legyen külön házunk. Isten meghallgatott, és tényleg sikerült elköltöznünk a telepről. Én és a férjem, és még a hat gyermekem a Madách utcára költöztünk. Igaz, hogy a Madách utcában is laknak cigányok, de sokkal jobban érezzük magunkat, mint ott, ahol korábban laktunk.

*Hogyan jössz ki a szomszédokkal?*

Nagyon jól kijövünk egymással, nincs gond, és gondolom nekik sincs velünk problémájuk.

*Szerinted a magyarok mit gondolnak romákról?*

Az emberektől függ, hogy ki hogyan néz a romákra.

*Milyen érzés volt neked az új házatokba költözni?*

Csodálatos érzés volt, hiszen mindig erre vártam, hogy külön házunk legyen. Még boldogabbak lettünk.